

Politica privind integrarea riscurilor de durabilitate in procesul de consultanta pentru produse de investitii bazate pe asigurari

1. Context General si cadru legal

1.1 Context

In anul 2015, un numar de aproape 200 de state din intreaga lume au adoptat Agenda UN 2030 pentru o dezvoltare durabila, avand drept scop sprijinirea progresului in ceea ce priveste o serie de obiective legate de eradicarea saraciei extreme, combaterea inegalitatilor si a injustitiei si protejarii planetei. Tot in anul 2015, semnarii Acordului de la Paris s-au angajat sa intreprinda eforturi ambitioase in vederea limitarii incalzirii globale pentru a evita consecintele catastrofale ale schimbarilor climatice, ceea ce presupune masuri rapide pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de sera.

In acest context, autoritatile de reglementare din Uniunea Europeana si intreaga lume intreprind actiuni pentru transformarea activitatilor economice cu impact negativ semnificativ asupra factorilor de sustenabilitate. Astfel, in martie 2018 a fost publicat Planul de Actiune al Uniunii Europene: Finantarea Cresterii Sustenabile, iar in Decembrie 2019 a fost publicata Comunicarea Comisiei Europene cu privire la Pactul Ecologic European (Green Deal), care stabilesc strategia europeana privind finantarea sustenabila si rolul sistemului financiar in acest context. Obiectivele principale ale planului de actiune vizeaza: reorientarea fluxurilor de capital catre investitii sustenabile, administrarea riscurilor financiare care decurg din schimbarile climatice, epuizarea resurselor, degradarea mediului si problemele sociale, incurajarea transparentei si a unei abordari pe termen lung in activitatea financiara si economica.

1.2 Cadrul legal

Reglementarile legale in vigoare ce contin prevederi referitoare la integrarea riscurilor de sustenabilitate in procesul de luare a deciziilor de investitii si administrare a riscului pentru anumite instrumente financiare cum ar fi produsele de investitii bazate pe asigurari (Insurance Based Investment Product), fondurile de investitii sau fondul de pensii sunt:

Regulamentul (UE) nr. 2088/2019 al Parlamentului European si al Consiliului din 27 noiembrie 2019 despre informatiile privind durabilitatea in sectorul serviciilor financiare;

Regulamentul (UE) 852/2020 al Parlamentului European si al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care sa faciliteze investitiile durabile si de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088;

Legea 158/2020 pentru modificarea, completarea si abrogarea unor acte normative, precum si pentru stabilirea unor masuri de punere in aplicare a Regulamentului (UE) 2017/2.402 al Parlamentului European si al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea si de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simpla, transparenta si standardizata si de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE si 2011/61/UE, precum si a Regulamentelor (CE) nr. 1.060/2009 si (UE) nr. 648/2012.

1.3 Scop

Aceasta politica defineste cadrul general in ceea ce priveste integrarea riscurilor de sustenabilitate in procesul de consultanta pentru produse de investitii bazate pe asigurari furnizata de Raiffeisen Bank S.A. in calitate de Agent Afiliat, intermediar secundar de asigurari inregistrat la Autoritatea de Supraveghere Financiara sub Cod unic de inregistrare in Registrul Intermediarilor Secundari RAJ 500196.

Asiguratorii pentru care banca actioneaza ca distribuitor de produse de asigurare sunt Uniqa Asigurari S.A., Uniqa Asigurari de Viata S.A., Metropolitan Life Asigurări MetLife Europe si Metropolitan Life Asigurări MetLife Europe Insurance (denumiti in continuare "asiguratorii").

1.4 Aplicabilitate

Prezenta politica este obligatorie de la data intrarii in vigoare si priveste in principal activitatea de consultanta pentru produse de investitii bazate pe asigurari.

1.5 Abrevieri

ESG: Environmental, Social, Governance

IBIP: Insurance Based Investment Product (produse de investitii bazate pe asigurari, adica acele produse de asigurare care ofera o valoare la scadenta sau de rascumparare care este expusa, partial sau integral, direct sau indirect, fluctuatiilor pietei)

ASF: Autoritatea de Supraveghere Financiara

2. Definitii

Factori ESG – sunt caracteristici de mediu, sociale sau de guvernanta care pot avea un impact pozitiv sau negativ asupra performantei financiare sau solvabilitatii unei companii, institutii, stat sau individ.

Riscuri ESG – riscurile oricarui impact financiar negativ asupra instrumentelor de investitii recomandate si care pot rezulta din impactul actual sau potential al factorilor ESG asupra acestora.

Factorii de mediu sunt legati de calitatea si functionarea mediului si a sistemelor naturale, care pot avea un impact asupra activitatii emitentilor si contrapartilor. Principalele mecanisme de transmisie pentru impactul factorilor de mediu sunt canalele de transmisie fizice (cum ar fi evenimentele meteorologice si conditiile de deteriorare treptata a climei) si de tranzitie (cum ar fi reglementarile restrictive sau taxe suplimentare, tehnologiile disruptive si schimbarea preferintelor consumatorilor). Impactul factorilor de mediu poate fi dublu. Pe de o parte, performanta financiara a unui emitent sau unei contraparti poate fi afectata de factori de mediu (de exemplu, introducerea unei taxe pe emisiile de carbon poate reduce rentabilitatea intreprinderilor dependente de acestea sau poate reduce competitivitatea produselor lor), pe de alta parte activitatile emitentilor/contrapartilor pot avea un impact negativ asupra mediului (de exemplu, prin eliberarea unui volum mare de CO2 in atmosfera conduc la un impact negativ asupra mediului, ce poate declansa si un impact financiar).

Riscurile de mediu sunt riscurile reprezentate de expunerea la emitenti si contraparti care pot fi afectate negativ de factori de mediu, inclusiv factori care rezulta din schimbarile climatice si factori care rezulta din alte degradari ale mediului, precum poluare, epuizarea rezervelor de apa, contaminarea terenurilor, scaderea biodiversitatii si despaduririle.

Riscurile de mediu se pot materializa prin intermediul a 3 mecanisme de transmisie principale:

Canalul fizic – este reprezentat de riscurile pe care le presupun expunerile fata de emitenti/contraparti care pot fi afectate negativ de efectele fizice ale schimbarilor climatice sau alti factori de mediu, cum ar fi evenimente pe termen scurt precum furtuni, inundatii, incendii sau valuri de caldura care pot afecta capacitatile de productie sau pot perturba activitatea intreprinderilor respective;

Canalul de tranziție – este reprezentat de riscurile pe care le presupun expunerile față de emitenți/contraparti care pot fi afectate negativ de tranziția la o economie sustenabilă, cu emisii reduse de carbon și durabilă din punct de vedere ecologic. Acesta include schimbări de politici climatice, modificări tehnologice, schimbări comportamentale ale clienților și investitorilor;

Canalul de răspundere (liability transmission channel) – este reprezentat de riscurile pe care le presupun expunerile față de emitenți/contraparti care pot fi găsite responsabile pentru impactul negativ pe care acțiunile lor le pot avea atât asupra factorilor de mediu, cât și asupra factorilor sociali sau de guvernanta descriși mai jos. Riscurile privind răspundere apar ca urmare a solicitării de compensații financiare de către persoane sau entități afectate negativ de riscurile fizice sau de tranziție.

Factorii sociali sunt legați de drepturile, bunăstarea și interesele oamenilor și comunităților, care pot avea un impact asupra activității emitenților și contrapartilor. Astfel de factori, precum inegalitatea, discriminarea, lipsa de diversitate, încălcarea drepturilor muncii sau drepturilor omului, pot avea un impact financiar asupra companiilor care aplică standarde scăzute din aceste puncte de vedere, sub forma costului crescut de conformitate, compensații de plată partilor afectate în urma unor procese, amenzi, pierderea cotei de piață ca urmare a riscului reputațional, etc. crescând astfel riscul de credit al contrapartii sau emitentului respectiv.

Factorii de mediu și factorii sociali sunt interconectați. Continuă deteriorarea a mediului implică riscuri sociale crescute, așa cum este cazul în care schimbările climatice și epuizarea resurselor de apă afectează arii geografice a căror populație este deja dezavantajată. Degradarea mediului poate exacerba migrația, tulburările sociale și politice în regiunile cele mai afectate, cu repercursiuni devastatoare și risc de contagiune în întreaga lume.

Riscurile sociale sunt riscurile reprezentate de expunerea la emitenți și contraparti care pot fi afectate negativ de factori sociali.

Factorii de guvernanta se referă la practicile de guvernanta ale emitenților și contrapartilor, inclusiv includerea factorilor ESG în politicile și procedurile acestora. Factorii de guvernanta pot conduce la riscuri de guvernanta în multe feluri. De exemplu, un cod de conduită slab sau lipsa de acțiune în ceea ce privește prevenirea și combaterea spălării banilor poate afecta negativ resursele unei companii, afectându-i astfel potențialul de a performa și de a genera venituri. Mai mult, dacă astfel de practici devin publice, clienții și investitorii își pot pierde încrederea în companie, ceea ce poate conduce la penalități și costuri legale și pe termen lung îi poate afecta abilitatea de a-și desfășura activitatea.

Guvernanta joacă un rol fundamental în a asigura integrarea considerațiilor sociale și de mediu de către un anumit emitent/contraparte. Recunoașterea impactului potențial al schimbărilor climatice și de mediu, a riscurilor fizice, de tranziție și de răspundere, este un semn de bună guvernanta. Similar, o cultură organizațională care respectă egalitatea, incluziunea, standarde corecte de muncă și oferă suport comunităților este un semn de bună guvernanta. De cealaltă parte, condițiile negative de muncă pentru angajați, tratamentul incorect al clienților și un interes scăzut de a contribui în societate pot crește riscul de guvernanta.

Riscurile de guvernanta sunt riscurile reprezentate de expunerea la emitenți și contraparti care pot fi afectate negativ de factorii de guvernanta.

3. Guvernanta în cadrul RAIFFEISEN BANK S.A.

RAIFFEISEN BANK S.A. se va asigura că, în măsura în care informațiile sunt disponibile, riscurile ESG au fost analizate și integrate în mod corespunzător de către asiguratori. Totodată, RAIFFEISEN BANK S.A. are rolul de a se asigura că politicile care prevăd integrarea riscurilor ESG în procesul de consultanță pentru IBIP sunt implementate în mod adecvat.

4. Integrarea riscurilor de sustenabilitate in procesul de consultanta de investitii bazate pe asigurari

RAIFFEISEN BANK S.A. monitorizeaza in mod constant aspectele relevante legate de politica ESG a asiguratorilor, incluzand strategia, performantele, riscurile financiare si nefinanciare, impactul social, asupra mediului si guvernanta corporativa. Aspectele relevante sunt acele aspecte susceptibile sa influenteze in mod semnificativ capacitatea asiguratorilor de a crea valoare pe termen lung sau care pot impacta soliditatea financiara a acestora si includ atat aspecte de ordin financiar cat si de sustenabilitate.

In cadrul componentei de sustenabilitate, obiectivul este de a identifica riscurile potentiale in ceea ce priveste factorii de mediu, sociali precum si cei privind guvernanta corporativa, dar si oportunitatile care pot sa derive din acesti factori. Astfel, **RAIFFEISEN BANK S.A.** analizeaza in ce masura asiguratorii integreaza acesti factori in politica de investitii si gestioneaza in mod eficient impactul acestor factori asupra activitatii lor, inclusiv printr-un grad ridicat de transparenta in acest domeniu.

Analiza IBIP presupune:

- analiza informatiilor cu privire la integrarea riscurilor ESG si rezultatul evaluarii privind efectul potential al riscurilor ESG asupra performantelor financiare ale asiguratorilor,
- examinarea website-urilor asiguratorilor in vederea analizarii politicilor de integrare a riscurilor ESG pe care acestia sunt obligate sa le publice,
- analiza raportarilor periodice ale asiguratorilor in ceea ce priveste principalele expuneri ale acestora,
- eventuale evaluari externe ale acestora (ex. agentii specializate in acordarea ratingurilor ESG).

Pentru evaluarea riscurilor de tip ESG, vor fi analizate informatii/date din diverse surse, precum: indicatorii de mediu, sociali si de guvernanta raportati de catre asiguratorii, indicatorii/analize specifice disponibile din surse externe (agentii de rating sau alte agentii de cercetare specializate), documentele de emisiune precum si alte informatii publice relevante (stiri, sanctiuni ale unor autoritati de supraveghere si reglementare, etc) sau rapoarte, politici, documente publicate de catre asiguratorii.

Totodata, in scopul fundamentarii analizei factorilor ESG, **RAIFFEISEN BANK S.A.** poate intra in dialog cu asiguratorii pentru care ia in calcul/decide distributia produselor lor IBIP.

Aceste analize vor fi dependente desigur de disponibilitatea datelor/informatiilor publicate de asiguratorii.

Avand in vedere faptul ca o parte din instrumentele financiare recomandate spre investitie sunt expuse la piata financiara din Europa Centrala si de Est si piata locala, ce sunt caracterizate inca de o disponibilitate limitata a raportarilor de date de tip ESG, politica de integrare a factorilor ESG in consultanta pentru IBIP va avea in vedere si aceste realitati/specifitati ale pietei locale/regionale.

5. Aprobare si revizuire

Prezenta Politica va fi revizuita ori de cate ori este nevoie.